

[Handelsministeren.]

Altsaa, en Overenskomst er sluttet med Sukkerroedyrkerne; jeg har faaet skriftlig Meddelelse om, at deres Overbestyrelse enstemmigt har tiltraadt Ordningen. Derimod er der ikke opnaaet endelig Overenskomst med Sukkerfabrikkerne. Vi har forhandlet med dem, men nogen Overenskomst er ikke sluttet med dem og formentlig heller ikke mellem dem og Sukkerroedyrkerens Organisation. Jeg har dog Haab om, at der kan sluttet en Overenskomst med Sukkerfabrikkerne paa et saadaant Grundlag, at Roedyrkerne kan være tjente med det.

Der er i den Betænkning, som Folketingsudvalget har afgivet, givet Udtryk for visse Synspunkter med Hensyn til Sukkerfabrikkerens Stilling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette her, det er der ingen Fornødenhed for, Betænkningen er jo Landstingets Medlemmer bekendt.

Jeg kan altsaa give den positive Oplysning, at en Overenskomst er truffet med Sukkerroedyrkerne. Men der staar endnu tilbage at træffe den endelige Overenskomst med De danske Sukkerfabrikker og med Andelsfabrikken i Nykøbing paa Falster. Vestsjællands Sukkerfabrik kommer ikke mere i Betragtning i denne Forbindelse, i hvert Fald ikke paa samme Maade som tidligere, idet den ikke mere er en selvstændig Virksomhed, men er købt af De danske Sukkerfabrikker og skal administreres af disse i Fremtiden. Hidtil har Roedyrkerne paa Sjælland ikke kunnet opnaa den samme Pris for deres Roer, da navnlig ikke den samme Tantième som Landets andre Roedyrkere. Efter at Vestsjællands Sukkerfabrik er gaaet ind under De danske Sukkerfabrikker, gaar jeg ud fra, at alle vil være paa det rene med, at der ikke kan gøres en Undtagelse med Hensyn til Betalingen for de Roedyrkere, der findes paa Sjælland under Vestsjællands Sukkerfabrik.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling og haaber, det snart maa blive vedtaget. Vi staar jo nu umiddelbart foran Foraaret, hvor Sukkerroefrøene skal saas, og endelig Sikkerhed for, at det hele gaar i Orden, har man jo først, naar Lovforslaget er vedtaget og den endelige Overenskomst er sluttet med Sukkerfabrikkerne.

Formanden: Jeg finder Anledning til allerede nu at oplyse Tingets ærede Medlemmer om, at der vil blive flere Møder i Løbet af Dagen, ogsaa Møder med Afstemninger.

H. C. Andersen: Det foreliggende Lovforslag angaaende en midlertidig Sukkerordning giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Lovforslaget er, som nævnt af den højtærede Minister, vedtaget i det andet høje Ting med Tilslutning af alle 4 store Partier, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at det vedtages i uændret Skikkelse her i Landstinget.

Jeg udtalte i Fjor, da vi behandlede Spørgsmaalet om Sukkerordningen, min Beklagelse over, at vi hvert Aar skal have denne Sag til Behandling. Det er vedblivende min Mening, at man bør tilstræbe en Ordning af en mere varig Karakter. I de to sidste Aar har Ordningen, saaledes som ogsaa den højtærede Minister har omtalt, virket tilfredsstillende, saa det har været en taalelig god Forretning at dyrke Sukkerroer. Men det maa herved erindres, at naar dette har været Tilfældet, skyldes det ikke alene den vedtagne Ordning, det skyldes ogsaa den unormalt gode Høst. Begge Dele i Forening har bevirket, at det har været lønende at dyrke Sukkerroer. Centnerudbyttet har i de to sidste Aar været mere end almindelig stort, men hertil kommer, som ogsaa den højtærede Minister har omtalt, at Sukkerindholdet har været særdeles godt. Det maa naturligvis bevirke, naar man ikke indskrænker Arealet, at Sukkermængden bliver stor; den er blevet saa stor, at Forbruget ikke kan tage denne Mængde. Men jeg finder det rimeligt, at man ikke straks søger den overskydende Mængde afhændet, thi der er efter min Mening store Muligheder for, at saavel Centnerudbyttet som Sukkerudbyttet i de kommende Aar kan blive mindre. Det har, som sagt, i de to sidste Aar ligget langt over det normale; man kan vist sige, at Udbyttet har ligget 70—80 Dobbeltcentner ud over det normale pr. Hektar i de to sidste Aar. Jeg tror derfor, der vil være Mulighed for, at man kan faa Sukkeret afsat, selv om man ikke skrider til en Indskrænkning af Arealet, men vedblivende lader dette være af den nuværende Størrelse. Derfor vil jeg gerne udtale min Tilfredshed ogsaa med dette, at man ikke paa tænker at indskrænke Arealet, i hvert Fald ikke foreløbigt. Jeg forstaar det saaledes, at Dyrkerne har erklæret sig villige til at tage Risikoen ved, at Arealet ikke formindskes, ved den Overproduktion af Sukker, som da kan finde Sted, og jeg finder det i øvrigt rimeligt, at det er saaledes, men jeg ser af den Betænkning, som led-